॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

सावित्राणिं जुहोति प्रसूँत्यै चतुर्गृहीतेनं जुहोति चतुंष्पादः प्रावंः प्रानेवावं रुन्धे चतंस्रो दिशों दिक्ष्वंव प्रतिं तिष्ठति छन्दा स्सि देवेभ्योऽपाकामन्न वोऽभागानि ह्व्यं वंक्ष्याम इति तेभ्यं पृतचंतुर्गृहीतमंधारयन् पुरोनुवाक्यांयै याज्यांयै देवतांयै वषद्भाराय यचंतुर्गृहीतं जुहोति छन्दा इस्येव तत्प्रीणाति तान्यंस्य प्रीतानि देवेभ्यों ह्व्यं वंहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्थस्यादित्येकैकं तस्यं जुहुयादाहुंतीभिरेवेन्मपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत् वसीयान्थस्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्यं जुहुयादाहुंत्यैवेनम्भि क्रंमयति वसीयान्भवत्यथो यज्ञस्यैवेषाभिक्रांन्तिरेति वा एष यंज्ञमुखादद्ध्या योंऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रः (२)

अग्निस्तेनेव यंज्ञमुखादद्धां अग्नेर्देवतांयै नैत्यष्टौ सांवित्राणिं भवन्त्याहुंतिर्नवमी त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यातयित यदिं कामयेत् छन्दा एसि यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यृचंमन्तमां कुर्याच्छन्दा एस्येव यंज्ञयश्सेनांपियति यदिं कामयेत् यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपिययमिति यज्ञंपन्तमं कुर्याद्यज्ञमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियत्यृचा स्तोम् एसमर्थ्येतिं (३)

आहु समृंद्धौ चृतुर्भिरिभ्रमा देत्ते चृत्वारि छन्दार्शस् छन्दोभिरेव देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रमुव इत्यांह् प्रमूत्या अग्निर्देवभ्यो निलायत् स वेणुं प्राविश्वध्स एतामृतिमनु समंचर्द्यद्वेणौः सृष्टिर सृष्टिराभ्रिभवति सयोनित्वाय् स यत्रयत्रावंस्तत्कृष्णमंभवत्कल्माषी भवति रूपसंमृद्धा उभयतःक्ष्णूर्भवतीतश्चामृतंश्चार्कस्यावंरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावृद्धै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपंरिमिता भवत्यपंरिमित्स्यावंरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिवेणुंवेण्वी भवति वीर्यस्यावंरुद्धौ॥ (४)

कामयेत गायुर्गेऽध्येति च स्प्तिविश्वातिश्वा — [१] व्यृद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदंयजुष्केण क्रियतं इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस् दंत्ते यजुष्कृत्ये यज्ञस्य समृद्धे प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वंम्भि दंधाति रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे युञ्जाथा र रास्मं युविमितिं

गर्दभमसंत्येव गर्दभं प्रतिष्ठापयति तस्मादश्वांद्वर्दभोऽसंत्तरो

योगेयोग त्वस्तंर्मित्यांह (५)
योगेयोग एवैनं युङ्के वाजेवाजे हवामह् इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नंमेवावं रुन्धे सर्खाय इन्द्रंमूतय इत्याहिन्द्रियमेवावं रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत् तं प्रजापंतिरन्वंविन्दत्प्राजापत्योऽश्वो- ऽश्वेन सम्भंरत्यन्वित्त्यै पापवस्यसं वा एतिक्रंयते यच्छेयंसा च

पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वाँद्रद्भोऽश्वं पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छ्रेया रेसं पापीयान्पश्चादन्वेति बहुर्वे भवंतो भ्रातृंव्यो भवंतीव खलु वा एष योऽभ्रिं चिनुते वृज्यश्वः प्रतूर्वन्नेह्यंवृक्तामृन्नशंस्तीरित्यांह् वज्रेणैव पाप्मानुम्भातृंव्यमवं क्रामित रुद्रस्य गाणंपत्यादित्यांह रौद्रा व पृश्वों रुद्रादेव (७)

पृश्चिर्याच्याऽऽत्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्यांह पूषा वा अध्वना समें स्त्रेता समें छै पुरीषायतनो वा एष यद्ग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतांना समें भरन्यृथिव्याः सधस्थांद्ग्निं पुरीष्यंमङ्गिर्-स्वदच्छेहीत्यां हु सार्यतनमे वैनं देवतां भिः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यंमङ्गिर्-स्वदच्छेम इत्यांह येनं (८)

संगच्छेते वार्जमेवास्यं वृङ्के प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्याहरियं वै प्रजापंतिस्तस्यां एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निं पुरीष्यमङ्गिर्स्वद्वरिष्याम् इति वल्मीकवपामुपं तिष्ठते साक्षादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम् इत्याह् येनं संगच्छेते वार्जमेवास्यं वृङ्केऽन्वग्निरुषसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुंख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वंन आक्रम्यं वाजिन्मृथिवीमित्यांहेच्छत्येवैनुं पूर्वया विन्दत्युत्तंरया द्वाभ्यामा क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः पृशवः प्र जायन्ते द्यौस्तें पृष्ठं पृथिवी स्थस्थमित्यांहैभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापंतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे वृज्जी वा एष यदश्वों दद्भिरन्यतोदन्धो भूयाङ्गाँमंभिरुभ्यादेन्धो यं द्विष्यात्तमंथस्पदं ध्यांयेद्वज्रेणैवेन इं स्तृणुते॥10॥

अन् पापीयानुद्रादेव येनार्त्र वृज्ञी वे स्प्तदंश वा————[२]
उत्क्रामोदंक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रंमयति प्रतिष्ठित्या
अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पृशवः प्र जांयन्तेऽप उपं सृजति यत्र
वा आपं उपगच्छन्ति तदोषंधयः प्रतिं तिष्ठन्त्योषंधीः प्रतितिष्ठन्तीः
पृशवोऽनु प्रतिं तिष्ठन्ति पृशून् युज्ञो युज्ञं यर्जमानो यर्जमानं
प्रजास्तस्माद्प उपं सृजति प्रतिष्ठित्ये यदंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं
जुहुयादुन्थौंऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षारंसि युज्ञर हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धौंऽध्वर्युर्भवंति न युज्ञर रक्षारंसि प्रन्ति जिधंर्म्यग्निं मनसा घृतेनेत्यांह् मनसा हि पुरुषो युज्ञमंभिगच्छंति प्रतिक्ष्यन्तं भुवंनानि विश्वेत्यांह् सर्वेष्ट् ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिर्श्चा वयंसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्येष जातो महान् (१२)

भवंति व्यचिष्ठमन्न रमसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वां जिघर्मि वचंसा घृतेनेत्यांह् तस्माद्यत्पुरुषो मनंसाभिगच्छंति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्यांह् रक्षंसामपंहत्यै मर्यश्रीः स्पृह्यद्वंणीं अग्निरित्याहापंचितिमेवास्मिन्दधात य एवं (१३)

वेद मनंसा त्वै तामासुंमर्हित यामंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहोति मनंस्वतीभ्यां जुहोत्याहुंत्यो्रास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयंज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञ रक्षारंसि जिघारसन्त्येतर्हि खलु वा पृतद्यंज्ञमुखं यर्ह्यंनदाहुंतिरश्जुते पिरं लिखित रक्षंसामपहत्यै तिसृभिः पिरं लिखित त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्माद्रक्षार्इस्यपं हन्ति (१४)

गायित्रिया पिरं लिखित तेजो वै गांयुत्री तेजंसैवैनं पिरं गृह्णाति त्रिष्टुमा पिरं लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवेनं पिरं गृह्णात्यनुष्टुभा पिरं लिखत्यनुष्टुफ्सर्वाणि छन्दा सेसि पिर्भूः पर्याप्त्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्तस्मान्मध्यतो वाचा वंदामो गायित्रया प्रथमया पिरं लिखत्यथानुष्टुभार्थं त्रिष्टुभा तेजो वै गांयुत्री युज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजंसा चैवेन्द्रियेणं चोभ्यतो युज्ञं पिरं गृह्णाति॥ (१५)

अन्यौऽज्युर्वम्हान्नंबित विष्टुम् तेजो वे गांयुत्री त्रयोदश चा [3] देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्व इति खनित प्रसूत्या अथो धूमम्वैतेनं जनयित ज्योतिष्मन्तं त्वाऽग्ने सुप्रतीकृमित्याह ज्योतिरेवैतेनं जनयित सौऽग्निजीतः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा

अंर्धुर्चेनांशमयञ्ज्ञुवं प्रजाभ्योऽहि ५सन्तुमित्यांह प्रजाभ्यं एवैन 🖟 शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमुसीति पुष्करपर्णमा (१६)

हर्त्युपां वा पृतत्पृष्ठं यत्पुंष्करपूर्णः रूपेणेवैनुदा हंरति पुष्करपूर्णेन सम्भंरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपूर्णे । सयोनिम्वाग्निरं सम्भंरति कृष्णाजिनेन सम्भंरति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञ सम्भेरति यद्गाम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरैद्भाम्यान्पृशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन् सम्भेरत्यारुण्यानेव पश्न (१७)

शुचापंयति तस्मांथ्समावंत्पशूनां प्रजायंमानानामार्ण्याः पुशवः कनीया रसः शुचा ह्यंता लोमृतः सम्भेरत्यतो ह्यंस्य मेध्यं कृष्णाजिनं चं पुष्करपर्णं च सङ् स्तृंणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ पुंष्करपूर्णमाभ्यामेवैनंमुभुयतः परिं गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत तमथर्वान्वंपश्यदर्थवां त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्न इतिं (१८)

आह य एवेनंमन्वपंश्यत्तेनैवेन सम्भंरति त्वामंग्ने पुष्कंरादधीत्यांह पुष्करपूर्णे ह्यंनुमुपंश्रितुमविन्दुत्तमुं त्वा द्ध्यङ्कषिरित्याह द्ध्यङ्घा आंथर्वणस्तेजस्त्यांसीत्तेजं एवास्मिन्दधाति तम् त्वा पाथ्यो वृषेत्यांह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृंणाति (१९)

चृतुसृभिः सम्भरित चृत्वारि छन्दा रेसि छन्दों भिरेव

गांयत्रीभिर्बाह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुग्भी राजन्यंस्य त्रेष्टुंभो हि रांजन्यों यं कामयेत् वसीयान्थ्स्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भेरतेज्ञेश्चेवास्मां इन्द्रियं चं समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भेरत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावानेवाग्निस्तः सम्भेरति सीदं होत्रित्यांह देवतां एवास्मै सः सांदयित नि होतेति मनुष्यान्थ्सः सीदस्वेति वयाः सि जनिष्वा हि जेन्यो अग्रे अहामित्यांह देवमनुष्यानेवास्मै सः संन्नान्त्र जनयित॥ (२०)

एव प्रश्नितिं गृणाति होत्तितिं स्प्तिविश्यतिश्वा——[४] क्रूरिमेव वा अस्या एतत्करोति यत्खनत्यप उपं सृज्त्यापो शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शचर् शमयति सं ते वायर्मातिरिश्वां

वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुच श्रे शमयित सं ते वायुर्मातिरिश्वां दधात्वित्यांह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणश् सं देधाति सं ते वायुरित्यांह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते तस्मै च देवि वर्षडस्तु (२१)

तुभ्यमित्यांह् षङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति यद्वंषद्भुर्याद्रक्षार्श्तसे यज्ञश् हंन्युर्विडित्यांह प्रोक्षंमेव वषंद्वरोति नास्यं यातयांमा वषद्वारो भवंति न यज्ञश् रक्षार्शसे घ्रन्ति सुजांतो ज्योतिंषा सहेत्यंनुष्टुभोपं नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दा रेसि छन्दा रेसि खलु वा अग्नेः प्रिया तुनूः

प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेर्दुको वासो भवति य एवं वेर्द वारुणो वा अग्निरुपंनद्ध उर्दु तिष्ठ स्वध्वरोध्वं ऊ षु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रंसूत एवास्योध्वां वंरुणमेनिम्थ्स्ंजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदंस्योरित्यांहेमे वै रोदंसी तयोरेष गर्भी यदग्निस्तस्मांदेवमाहारे चारुर्विभृंत ओषंधीष्वित्यांह यदा ह्यंतं विभर्न्त्यथ चारुंतरो भवंति प्र मातृभ्यो अधि किनिक्रदद्गा इत्याहौषंधयो वा अस्य मातरस्ताभ्य एवेनं प्र च्यांवयित स्थिरो भव वीड्वंङ्ग इति गर्दभ आ सांदयित (२४)

सं नंद्यत्येवैनंमृतयां स्थेम्ने गर्दभेन् सम्भरित् तस्मांद्रर्दभः पंशूनां भारभारितमो गर्दभेन् सम्भरित् तस्मांद्रर्दभो-ऽप्यंनालेशेत्यन्यान्पशून्में द्यत्यन्न् ध्रुं ह्येनेनार्क सम्भरित् गर्दभेन् सम्भरित् तस्मांद्रर्दभो द्विरेताः सन्किनेष्ठं पशूनां प्र जांयतेऽग्निर्द्यस्य योनिं निर्दहिति प्रजासु वा एष एतरह्यारूढः (२५)

स ईंश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहेः शिवो भेव प्रजाभ्य इत्यांह प्रजाभ्यं एवेन शमयित मानुंषीभ्यस्त्वमंङ्गिर् इत्यांह मानव्यों हि प्रजा मा द्यावांपृथिवी अभि शूंशुचो माऽन्तरिंक्षं मा वनस्पतीनित्यांहैभ्य एवेनं लोकेभ्यः शमयित प्रैतुं वाजी किनेंऋदिदित्यांह वाजी ह्यंष नानंदद्रासंभः पत्वेतिं (२६) आह् रासंभ् इति ह्यंतमृष्योऽवंदन्भरंत्रग्निं पुरीष्यंमित्यांहाग्नि ह्यंष भरंति मा पाद्यायुंषः पुरेत्याहाऽऽयुंरेवास्मिन्दधाति तस्मांद्रर्दभः सर्वमायुंरिति तस्मांद्रर्दभे पुराऽऽयुंषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरित्रत्यांह वृषा ह्यंष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्यांहापा होष गर्भो यद्ग्निरम् आ यांहि वीतय इति वा इमौ लोको व्यैतामम् आ यांहि वीतय इति यदाहानयोलींकयोवींत्ये प्रच्युंतो वा एष आयतंनादगंतः प्रतिष्ठा स स एतर्ह्यां च्यां च यांमानं च ध्यायत्यृत स्त्यमित्यांहेयं वा ऋतमसौ (२८)

स्त्यम्नयोरेवेनं प्रतिष्ठापयित् नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वर्रुणो वा एष यजंमानम्भ्येति यदग्निरुपंनद्ध ओषंधयः प्रति गृह्णीताग्निमेतमित्यांह् शान्त्ये व्यस्यन्विश्वा अमंतीररांतीरित्यांह् रक्षंसामपंहत्ये निषीदंत्रो अपं दुर्मिति हंन्दित्यांह् प्रतिष्ठित्या ओषंधयः प्रतिं मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुवंसि सादय्त्यारूढः पत्वेति गर्भम्सौ मौदध्यं द्विचंत्वारिश्शच॥————[५]

पुन्मित्याहौषंधयो वा अग्नेर्भाग्धेयं ताभिरेवैन्श् समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पुला इत्याह् तस्मादोषंधयः

फर्लं गृह्णत्त्ययं वो गर्भ ऋत्वियः प्रत्नश् सध्यस्थमासंदिदत्यांह् याभ्यं पृवैनं प्रच्यावयंति तास्वेवैनं प्रतिष्ठापयति द्वाभ्यांमुपावंहरति प्रतिष्ठित्ये (॰)॥———[६]

वारुणो वा अग्निरुपंनद्धो वि पाजसेति वि स्र^५सयिति सवितृप्रंसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनि वि सृजत्यप उपं सृज्त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुच श्रे शमयति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुच श्रे शमयति मित्रः सश्सुज्यं पृथिवीमित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

पृन् सर सृंजित शान्त्य यद्ग्राम्याणां पात्राणां कृपालैंः सरसृजेद्ग्राम्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः सर सृंजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयिति शर्कराभिः सर सृंजिति धृत्या अथां शृंत्वायांजलोमेः सर सृंजत्येषा वा अग्नेः प्रिया त्नूर्यद्जा प्रिययैवैनं तनुवा सर सृंजत्यथो तेजंसा कृष्णाजिनस्य लोमंभिः सम् (३२)

सम्भृत्यं पृथिवीमित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समंभरं ताभिरेवेन् सम्भिरति मुखस्य शिरोऽसीत्यांह यज्ञो वे मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमांह यज्ञस्यं पदे स्थ इत्यांह यज्ञस्य होते (३३) पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छुत्यन्वन्यैर्मन्नयते मिथुनत्वाय त्र्यंद्धं करोति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामास्यै

मृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञ स स सृंजति रुद्राः

पद अथा प्राताष्ठत्य प्रान्याम्यच्छ्त्यन्वन्यमश्रयत मिथुनत्वाय त्र्युंद्धिं करोति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामास्यै छन्दोंभिः करोति वीर्यं वै छन्दा स्सि वीर्येणैवैनां करोति यज्ञुंषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयंतीं करोति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तृनां करोति द्यावांपृथिव्योर्दोहाय चतुंः स्तनां करोति पश्नां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दंसां दोहाय नवांश्रिमभिचरंतः कुर्यात्रिवृतंमेव वज्र र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्यै कृत्वाय सा मुहीमुखामिति नि देधाति देवतास्वेवैनां प्रतिष्ठापयति॥ (३४)

एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्यं प्राणान्दंधाति तस्माध्सप्त

तेनैव लोमंभिः समेते अंभिचरंत एकंवि॰शतिश्व॥————[७]
सुप्तिभिर्धूपयति सुप्त वै शीर्षणयाः प्राणाः शिरं

शीर्षन्प्राणा अश्वश्वकेनं धूपयित प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्यांहुयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अर्र्त्ररङ्काराय न हि स्वः स्व हिनस्ति देवानां त्वा प्रतिरित्यांह देवानांम् (३५)

वा एतां पत्रयोऽग्रेंऽकुर्वन्ताभिंरवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्यांह

विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवेनांमुभीन्द्रे ग्रास्त्वेत्यांह छन्दा ५सि वै

ग्नाश्छन्दोभिरेवैना १ श्रपयित वर्रूत्रयस्त्वेत्यां हु होत्रा वै वर्रूत्रयो होत्राभिरेवैना पचित जनयस्त्वेत्यां हु देवानां वै पत्नी (३६) जनयस्ताभिरेवैना पचित पङ्कि पंचित षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैना पचित दिः पचन्त्वित्यां तस्माद्धिः संवथ्सरस्य सस्यं पंच्यते वारुण्युंखाभीद्धां मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा

पृथिव्याशा दिश आ पृंण (३७) इत्यांह् तस्मांद्ग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिंष्ठ बृह्ती

सवितोद्वंपत्वित्यांह सवितृप्रंसूत एवैनां ब्रह्मंणा देवतांभिरुद्वंपत्यपंद्यमा

भंबोध्वां तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्यांहु प्रतिष्ठित्या असुर्यं पात्रमनाँच्छृण्णमा च्छृंणत्ति देवत्राकंरजक्षीरेणा च्छृंणत्ति पर्मं वा एतत्पयो यदंजक्षीरं परमेणैवैनां पयसा च्छृंणत्ति यज्ञंषा व्यावृत्त्ये छन्दोभिरा च्छृंणत्ति

छन्दों मिर्वा एषा क्रियते छन्दों भिरेव छन्दा इस्या च्छृंणति॥ (३८)

आह् देवानां वे पक्षीः पृणेषा पद्गा

[८]

एकं विश्वारत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैं त्यमेध्या वे माषा

वा एतत्प्राणैरंमेध्यं यत्पुंरुषशीर्ष संप्तधा वितृंण्णां वल्मीकव्पां प्रिति नि दंधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैन्थ्समंध्यति मध्यत्वाय् यावंन्तः (३९) वै मृत्युवंन्धवृस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परि

अमेध्यं पुरुषशीर्षमंमेध्यैरेवास्यांमेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हंरत्येकंवि शतिर्भवन्त्येकवि शो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृंद्धं

गायित यमादेवैनंदृङ्के तिसृभिः परि गायित त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनंश्लोकेभ्यों वृङ्के तस्माद्गायते न देयङ्गाथा हि तद्दुङ्कें ऽग्निभ्यंः पशूना लंभते कामा वा अग्नयः कामानेवावं रुन्धे यत्पशून्नालभेतानंवरुद्धा अस्य (४०)

प्शवंः स्युर्यत्पर्यप्रिकृतानुथ्मृजेद्यंज्ञवेश्वसं कुंर्याद्यथ्स ईस्थापर्यंद्य शीर्षाणि स्युर्यत्पश्नालभंते तेनैव पृश्नवं रुन्धे यत्पर्यप्रिकृतानुथ्सृज

शीर्ष्णामयांतयामत्वाय प्राजापृत्येन सं स्थापयित युज्ञो वै

प्रजापंतिर्य्ज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयित प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् स रिरिचानों ऽमन्यत् स एता आप्रीरंपश्यत्ताभिर्वे स मुंखतः (४१) आत्मानमाप्रींणीत यदेता आप्रियो भवंन्ति यज्ञो वै

प्रजापंतिर्य्ज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपंरिमितछन्दसो भवन्त्यपंरिमितः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्ये लोम्शां वे नामैतच्छन्दः प्रजापंतेः प्शवीं लोम्शाः पश्नेवावं रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ

चित्यै क्रियन्ते तस्मांदेता अग्नेश्चित्यंस्य (४२)

भवन्त्येकंवि शति सामिधेनी रन्वांह् रुग्वा एंकवि शो

रुचंमेव गंच्छुत्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रंतिष्ठा ह्यंकिवि १ शश्चतुंर्वि १ शतिमन्वांह् चतुंर्वि १ शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरौं ऽग्निर्वै श्वान्रः साक्षादेव वैश्वान्रमवं रुन्धे परांचीरन्वांह् परांङिव् हि सुवर्गो लोकः

समाँस्त्वाग्न ऋतवों वर्धयन्त्वत्यांहु समांभिरेवाग्निं वर्धयति (४३) ऋतुभिः संवथ्सरं विश्वा आ भांहि प्रदिशः पृथिव्या

इत्यांह् तस्मांद्गिः सर्वा दिशोऽनु वि भांति प्रत्यौहतामृश्विनां मृत्युमंस्मादित्यांह मृत्युमेवास्मादपं नुदृत्युद्धयं तमंस्स्परीत्यांह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादपं हन्त्यगंन्म ज्योतिरुत्तममित्यांहासौ वा आंदित्यो ज्योतिरुत्तममित्यांहासौ

वा आंदित्यो ज्योतिंरुत्तममादित्यस्यैव सायुंज्यं गच्छति न संवथ्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिंष्मतीमुत्तमामन्वांह ज्योतिंरेवास्मां उपरिष्टाद्दधाति सुवर्गस्य प्रथमः प्रश्नः (काण्डम् ५) लोकस्यानुंख्यात्यै॥ (४४)

> यावंन्तोऽस्य मुख्तिश्चत्यंस्य वर्धयत्यादित्याँऽष्टाविश्चतिश्च॥———[९] पुङ्गिदीक्षयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरवेनं दीक्षयति

स्प्रिमिदीक्षयित स्प्र छन्दार्स्स छन्दोभिरेवेनं दीक्षयित विश्वे देवस्यं नेत्रित्यंनुष्टुभौत्तमयां जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमैकस्मादक्षरादनांतं प्रथमं पदं तस्माद्यद्वाचोऽनांतं तन्मनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः (४५)

प्रजापंतरास्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनाि प्रजापंतिः प्रजा अस्ंजत प्रजानाः सृष्ठ्यै यद्चिषि प्रवृक्ष्याद्भृतमवं रुन्धीत् यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृंणक्ति भविष्यदेवावं रुन्धे भविष्यदि भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृंणक्ति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुंषा सम्भृंता यदुखा सा यद्भिद्येतार्तिमार्च्छेत (४६)

यजंमानो हुन्येतांस्य यज्ञो मित्रेतामुखां त्पेत्यांहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मंत्रेवेनां प्रतिष्ठापयित् नार्तिमार्च्छिति यजंमानो नास्यं यज्ञो हंन्यते यदि भिद्येत् तैरेव कृपालैः स॰ सृंजे्थ्सैव ततः प्रायंश्चित्तियों गृतश्रीः स्यान्मंथित्वा तस्यावं दध्याद्भूतो वा एष स स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेध्स एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम् भवत्येव यं कामयेत् भ्रातृंव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्यावं दथ्याथ्साक्षादेवास्मै भ्रातृंव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नंकाम्स्यावं दथ्यादम्बरीषे वा अन्नंम्भ्रियते सयोंन्येवान्नम् (४८)

अवं रुन्धे मुञ्जानवं दधात्यूर्ग्वे मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपिं दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् स क्रुंमुकं प्राविशत् क्रुमुकमवं दधाति यदेवास्य तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्ध् आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजंसा (४९)

वैकंकतीमा दंधाति भा पुवावं रुन्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै सीद त्वं मातुर्स्या उपस्थ इतिं तिसृभिंजीतमुपं तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेष्वाविदं गच्छत्यथौं प्राणानेवाऽऽत्मन्धंत्ते॥ (५०)

प्रजापंतिरक्षच्छेथ्स्वाम्वात्रं तेजंसा चतुंक्षिरशबा—[१०] न हं स्म वै पुराग्निरपंरशुवृक्णां दहित् तदंस्मै प्रयोग एवर्षिंरस्वदयद्यदंग्ने यानि कानि चेतिं समिधमा दंधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मैं स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदौदुंम्बरीमा दंधात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधाित

अजिघा ५ सन्थ्स पृतद्रौक्षोघ्रमंपश्यत्तेन वै स रक्षा इस्यपंहत् यद्रौक्षोघ्नं भवंत्युग्नेरेव तेनं जाताद्रक्षा इस्यपं हन्त्याश्वंत्थीमा दंधात्यश्वत्थो वै वनस्पतींना १ सपत्नसाहो विजित्ये वैकंङ्कर्तीमा दंधाति भा पृवावं रुन्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्ये स १शितं मे

प्रजापंतिरुग्निमंसृजत् त र सृष्टे रक्षा रसि (५१)

ब्रह्मोदेषां बाहू अंतिर्मित्यंत्तमे औदुंम्बरी (५२)

वाच्यति ब्रह्मणेव क्षत्र स इयंति क्षत्रण ब्रह्म तस्माँ द्वाह्मणो राजन्यवानत्यन्यं ब्राह्मणं तस्माँ द्वाजन्यौ ब्राह्मणवानत्यन्य र राजन्यं मृत्युर्वा एष यद्ग्रिर्मृत् हिरंण्य र रुक्ममन्तरं प्रति मुञ्जतेऽमृतमेव मृत्योर्न्तर्धत् एकंवि शतिनिर्बाधो भवत्येकंवि शतिवै देवलोका द्वादंश मासाः पञ्चतंवस्त्रयं इमे लोका असावदित्यः (५३)

पृक्विष्श पृतावंन्तो वै देवलोकास्तेभ्यं पृव भ्रातृंव्यम्न्तरेति निर्बाधेर्वे देवा असुंरान्निर्बाधेऽकुर्वत् तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी भंवति भ्रातृंव्यानेव निर्बाध कुंरुते साविन्निया प्रतिं मुश्चते प्रसूत्ये नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यांमेवेन्मुर्चच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यांमेवेनमुद्यत्यं (५४)

प्राणेर्दाधारासीनः प्रति मुश्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जांयन्ते कृष्णाजिनमृत्तेर्न्तेजो वे हिरंण्यं ब्रह्मं कृष्णाजिनन्तेजंसा चैवेनं ब्रह्मंणा चोभ्यतः पिरं गृह्णाति षडुंद्यामः शिक्यं भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनमुद्यंच्छते यद्वादंशोद्यामः संवथ्सरेणैव मौअं भंवत्यूर्ग्वे मुआं ऊर्जेवेन् समर्भियति सुपूर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवेंक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचंष्टे दिवं गच्छ सुवंः प्तेत्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गंमयति॥ (५)

रक्षाङ्क्योदुंच्वरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुंर्विरशतिश्च॥————[११]

सिमंद्धो अञ्जन्कृदंरं मतीनां घृतमंग्ने मध्मृत्पिन्वंमानः। वाजी वहंन्वाजिनं जातवेदो देवानां विश्व प्रियमा स्थस्थम्ं। घृतेनाञ्जन्थ्सम्पूथो देवयानांन्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनुं त्वा सप्ते प्रदिशंः सचन्ताः स्वधामस्मै यजंमानाय धेहि। ईड्यश्चास् वन्द्यंश्च वाजिन्नाश्श्चासि मेध्यंश्च सप्ते। अग्निष्ट्वां (५६)

देवैर्वसुंभिः स्जोषाः प्रीतं विह्नं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णं बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथंमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः स्जोषाः स्योनं कृण्वाना सुंविते देधातु। एता उं वः सुभगां विश्वरूपा वि पक्षोंभिः श्रयंमाणा उदातैः। ऋष्वाः स्तीः क्वषः शुम्भंमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानांमभि संविदाने। उषासां वाम् (५७)

सुहिर्ण्ये सुंशिल्पे ऋतस्य योनांविह सांदयामि। प्रथमा वार् सर्थिनां सुवर्णां देवौ पश्यन्तौ भुवंनानि विश्वां। अपिप्रयं चोदंना वां मिमांना होतांरा ज्योतिंः प्रदिशां दिशन्तां। आदित्यैर्नो भारंती वष्ट यज्ञर सरंस्वती सह रुद्रैर्न आवीत्। इडोपंहूता वसुंभिः सजोषां यज्ञं नो देवीर्मृतेषु धत्ता त्वष्टां वीरं देवकांमं जजान त्वष्टुरवां जायत आशुरश्वंः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वं भुवंनं जजान बहोः कुर्तारमिह यक्षि होतः। अश्वो

घृतेन त्मन्या समेक्त उपे देवा १ ऋतुशः पार्थ एतु। वनस्पतिर्देवलोकं प्रजानन्नभिनां हव्या स्वंदितानिं वक्षत्। प्रजापंतेस्तपंसा वावृधानः सद्यो जातो दंधिषे यज्ञमंग्ने। स्वाहांकृतेन हविषां पुरोगा याहि साध्या हविरंदन्तु देवाः॥ (५९)

अग्निष्ट्रां वामश्वो द्विचंत्वारि १ शच॥ सावित्राणि व्यृद्धमुत्क्रांम देवस्यं खनित कूरं वांरुणः सप्तिभिरेकंवि शात्या पङ्किर्न हं स्म सिमंद्धो

अञ्जन्नेकांदश॥११॥

सावित्राण्युत्क्रांम कूरं वांरुणः पशवंः स्युर्न हं स्म नवंपश्चाशत्॥५९॥ सावित्राणिं हविरंदन्तु देवाः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥५-१॥

P generated on August 15, 2024